

РЕШЕНИЕ

№ 5230

гр. София, 04.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 12.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **5203** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по протест на Прокуратурата на РБ, чрез прокурор Н. З. от СГП - отдел „Надзор за законност“, с който се иска обявяване на нищожността на волеизявление на Началник СДВР, отдел „Пътна полиция“ - [населено място] за издаване на Свидетелство за управление на МПС - БГ /СУМПС/ №[ЕИК]/10.09.2019 г., издадено от СДВР - отдел "Пътна полиция", [населено място] на лицето А. Г. В. с ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица].

Излагат се твърдения, че горепосоченото СУМПС е нищожно по смисъла на чл.146 т. 2 и т. 4 от АПК - неспазване на установената в закона форма - липса на задължителни реквизити и съдържание и в противоречие с материалноправните разпоредби - чл.17, ал. 8 от Наредба № I - 157 от 01.10.2002г., поради което се иска обявяването на неговата незаконосъобразност по надлежния ред.

В съдебно заседание жалбоподателят прокурор при СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА-Н. З., редовно призована, не се явява и не изпраща представител.

Постъпила е молба от прокурор И. Ц., с която уведомява съда, че поради служебна ангажираност, не може да се яви в днешното съдебно заседание, не възразява да се даде ход на делото, заявява, че поддържа предявения от Софийска градска прокуратура Протест и излага съображения по същество.

Ответникът ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР-С., редовно призован, не изпраща представител.

Заинтересована страна А. Г. В. – редовно призована, явява се лично. Представя

приемо - предавателен протокол от 20.06.2022 г., от който е видно, че въпросното СУМПС е предадено на ОД МВР-С..

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С Писмо рег. № 3286р-6494/09.02.2022г. на ГД „НП“ на Директора на ОДМВР - С., е възложена проверка във връзка констатирани пропуски при издаване на български свидетелства за управление на МПС, в нарушение на изискванията на чл.17, ал. 8 от Наредба № I - 157 от 01.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина, изразяващи се в това, че в същите не бил вписан код „70“, въпреки, че водачите са притежавали предишно СУМПС с вписан код „70“. Писмото е придружено със списък на издадени СУМПС с констатирани такива нередовности. В списъка на индивидуалните административни актове за проверка е и Свидетелство за управление на МПС - БГ /СУМПС/ №[ЕИК]/10.09.2019 г., издадено от СДВР - отдел "Пътна полиция", [населено място] на лицето А. В. с ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица].

В хода на проверката от ОДМВР - С., видно от докладна записка № УРИ 1204р-2168/10.03.2022г., касаеща проверка във връзка с издадено СУМПС №[ЕИК]/10.09.2019г. на лицето А. В. е установено, че А. В. е придобил правоспособност за управление на МПС от категория „В“, видно от протокол № 644/12.01.2009 г. по описа на ОДМВР С. като му е издадено СУМПС №[ЕИК] на 14.06.2018г. за категории „М, В“, с нанесен код „70“ срещу категориите, тъй като същите са придобити въз основа на чуждестранно свидетелство за управление на МПС, а в позиция №12 е бил отразен номера на чуждестранното СУМПС, издадено в М.. Сроктът на валидност на това предходно СУМПС е бил до 14.06.2028 г.

Поради придобиване на нова категория А. В. е подал заявление №5092 от 04.09.2019г. за подмяна на СУМПС №[ЕИК] като е предоставил в ОДМВР - С. всички изискуеми документи, съгласно разпоредбите на Наредба № 1-157 от 1 октомври 2002г. На 10.09.2019 г. производството иницирано с горепосоченото заявление е приключило с издаването на СУМПС №[ЕИК]/10.09.2019г., за категории „АМ, В1 , В , С1, С, ВЕ; С1Е, СЕ и Т.“, валидно до 10.09.2024 г. На 12.09.2019г. новото СУМПС е връчено на А. В..

В хода на проверката от ОДМВР - С. е установено, че при издаването на СУМПС №[ЕИК]/10.09.2019 г. не е отразен код „70“, което е в противоречие с изискванията на чл.17, ал. 8 от Наредба № I - 157 от 01.10.2002г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина:

„Чл. 17. (1) (Изм. - ДВ, бр. 37 от 2015 г.) Признаване и подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС се допуска, ако:

.... (8) (Нова - ДВ, бр. 18 от 2013 г.. в сила от 22.02.2013 г., предишна ал. 7, бр. 75 от 2021 г. , в сила от 10.09.2021 г.) В издаденото свидетелство за управление се отразява код 70 и номер на чуждестранното свидетелство за управление на МПС, както и код 70 срещу всяка категория, придобита на база чуждестранното свидетелство/“.

Нарушението на наредбата се изразява в това, че в Свидетелство за управление на

МПС - БГ /СУМПС/ №[ЕИК]/10.09.2019 г., издадено от СДВР - отдел "Пътна полиция", [населено място] на лицето А. В. с ЕГН [ЕГН] няма отразен код „70“, срещу категориите придобити в М. „М“ и „В“, докато в предходното издадено СУМПС №[ЕИК] от 14.06.2018г. за категории „М, В“ е бил нанесен код „70“, а в позиция №12 е бил отразен номера на чуждестранното СУМПС, издадено в М.. Тъй като В. е придобил СУМПС на база чуждестранно СУМПС, издадено в М., във всяко следващо СУМПС, издадено в България, е следвало да бъде отразено на упоменатите места код „70“, в т.ч. и във валидното понастоящем последно издадено Свидетелство за управление на МПС - БГ /СУМПС/ №[ЕИК]/10.09.2019 г., издадено от СДВР - отдел "Пътна полиция", [населено място] на лицето А. В. с ЕГН [ЕГН]. С приемо - предавателен протокол от 20.06.2022 г., В. е предел въпросното СУМПС на ОД МВР-С..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

След анализ на събраните по делото доказателства, свързани с процедурата и основанията за издаване на горепосоченото Свидетелство за управление на МПС съдът намира, че са налице достатъчно данни и доказателства за неговата незаконосъобразност в нейната най-тежка форма - нищожност, тъй като са налице съществени недостатъци и пороци на акта по чл.146 т.2 и т.4 от АПК, а именно - неспазване на установената в закона форма - липса на задължителни реквизити и съдържание и в противоречие с материалноправни разпоредби - чл.17, ал.8 от Наредба № I - 157 от 01.10.2002г.

Съгласно [чл. 145, ал. 1 от АПК](#), административните актове могат да се оспорват пред съда по отношение на тяхната законосъобразност, като според [чл. 147, ал. 2 от АПК](#), прокурорът може да подаде протест срещу акта в случаите по [чл. 16 от АПК](#). В [чл. 16, ал. 1, т. 1 от АПК](#) е предвидено, че прокурорът следи за спазване на законността в административния процес като предприема действия за отмяна на незаконосъобразни административни актове, споразумения, административни договори и съдебни актове. Българското свидетелство за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство, според легалната дефиниция на [чл. 50 от ЗБЛД](#), т. е. представлява индивидуален административен акт по смисъла на [чл. 21, ал. 3 от АПК](#), тъй като в него е материализирано волеизявление за издаване на документ от значение за признаване и упражняване на права и задължения, а именно за притежаване на правоспособност за управление на МПС.

От горното следва извода, че законодателят е предоставил правомощията по оспорване на административен акт чрез подаване на протест на прокурора, без разграничение за йерархическата му поставеност в системата на прокуратурата, с оглед общата компетентност на прокуратурата по [чл. 127, т. 5 от Конституцията](#) на РБ и [чл. 16, ал. 1, т. 1 от АПК](#). Ето защо прокурорът при СГП притежава процесуална легитимация за оспорване на издаденото СУМПС.

С разпоредбата на [чл. 149, ал. 5 от АПК](#) е регламентирано, че административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Ето защо, производството е резултат от валидно и допустимо сезиране на съда.

Разгледан по същество протестът е основателен.

Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост: 1). Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. 2). Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. 3). Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). 4). Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т. е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. 5). Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт посоченият порок води до нищожност. Съгласно чл. 127 т. 5 от Конституцията на Република България, Прокуратурата следи за спазване на законността, като предприема действия за отмяна на незаконосъобразни административни актове. При оспорване на административните актове, от прокурора не се изисква наличие на пряк и непосредствен интерес, но във всички случаи Прокуратурата следва да обоснове наличието на важен държавен и обществен интерес. По конкретния казус е налице безспорен интерес на държавата и обществото регионалните административни органи да изпълняват законосъобразно функциите си и да издават съответстващи на националното и европейското законодателство актове. Тъй като към настоящия момент са изтекли сроковете по чл.102, ал.2 от АПК, във вр. с чл.100 от АПК е невъзможно възобновяването на административното производство от страна на органа, издал акта. Затова единствената законова възможност за оспорване на процесното СУМПС и постановяване на неговата нищожност по съдебен ред.

В случая наведеното от протестиращия прокурор основание за нищожност на административния акт е по чл.146 т. 2 и т. 4 от АПК, а именно - неспазване на установената в закона форма - липса на задължителни реквизити и съдържание и в противоречие с материалноправни разпоредби - чл.17, ал.8 от Наредба № I - 157 от 01.10.2002г., съгласно който в Свидетелство за управление на МПС - БГ /СУМПС/ №[ЕИК]/10.09.2019 г., издадено от СДВР - отдел "Пътна полиция", [населено място] на лицето А. В. с ЕГН [ЕГН] няма отразен код „70“, срещу категориите придобити в М. „М“ и „В“, докато в предходното издадено СУМПС №[ЕИК] от 14.06.2018г. за категории „М, В“ е бил нанесен код „70“ , а в позиция №12 е бил отразен номера на

чуждестранното СУМПС, издадено в М.. Тъй като В. е придобил СУМПС на база чуждестранно СУМПС, издадено в М., във всяко следващо СУМПС, издадено в България, е следвало да бъде отразено на упоменатите места код „70“, в т.ч. и във валидното понастоящем последно издадено Свидетелство за управление на МПС - БГ /СУМПС/ №[ЕИК]/10.09.2019 г., издадено от СДВР - отдел "Пътна полиция", [населено място] на лицето А. В. с ЕГН [ЕГН].

Следователно са налице достатъчно данни и доказателства за неговата незаконосъобразност в нейната най-тежка форма - нищожност, тъй като са налице съществени недостатъци и пороци на акта по чл.146 т.2 и т.4 от АПК, а именно - неспазване на установената в закона форма - липса на задължителни реквизити и съдържание и в противоречие с материалноправни разпоредби - чл.17, ал.8 от Наредба № I - 157 от 01.10.2002 г.

Предвид това следва да бъде обявено за нищожно волеизявление на Началник СДВР, отдел „Пътна полиция“ - [населено място] за издаване на Свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ №[ЕИК]/10.09.2019 г., издадено от СДВР - отдел "Пътна полиция", [населено място] на лицето А. В. с ЕГН [ЕГН].

Така мотивиран, Административен съд София-град, 71-ви състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА за нищожно волеизявление на Началник СДВР, отдел „Пътна полиция“ - [населено място] за издаване на Свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ №[ЕИК]/10.09.2019 г., издадено от СДВР - отдел "Пътна полиция", [населено място] на лицето А. Г. В. с ЕГН [ЕГН].

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба или протест пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: